

62010CJ0578

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 26. apríla 2012 (*1)

„?lánky 18 ES a 56 ES — Motorové vozidlá — Používanie osobného motorového vozidla poži?aného v ?lenskom štáte, ktoré je zaevidované v inom ?lenskom štáte — Zdanenie tohto motorového vozidla v prvom ?lenskom štáte pri jeho prvom použití na vnútroštátnych cestných komunikáciách“

V spojených veciach C-578/10 až C-580/10,

ktorých predmetom sú návrhy na za?atie prejudiciálneho konania pod?a ?látku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) z 12. novembra 2010 a doru?ené Súdnemu dvoru jednotlivo 6., 8. a 9. decembra 2010, ktoré súvisia s konaním:

Staatssecretaris van Financiën

proti

L. A. C. van Puttenovej (C-578/10),

P. Mookovi (C-579/10),

G. Frankovej (C-580/10),

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajky?a), E. Juhász, T. von Danwitz a D. Šváby,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zrete?om na písomnú ?as? konania,

so zrete?om na pripomienky, ktoré predložili:

—

holandská vláda, v zastúpení: C. M. Wissels a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,

—

fínska vláda, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

—

Európska komisia, v zastúpení: D. Maidani a L. Lozano Palacios, R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,

po vypožutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 1. decembra 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

1

Návrhy na zažatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článkov 18 ES a 56 ES.

2

Tieto návrhy boli podané v rámci troch sporov medzi Staatssecretaris van Financiën (štátny tajomník financií) a jednotlivo pani van Puttenovou, pánom Mookom a pani Frankovou, ktorých predmetom je dodatočný platobný výmer vydaný proti nim z dôvodu nezaplatenia dane za osobné motorové vozidlá a motocykle (ďalej len „daž VM“) počas krátkodobého používania takýchto vozidiel, ktoré im boli poskytnuté bezodplatne fyzickými osobami s bydliskom v iných členských štátoch.

Právny rámec

Právo Únie

3

Článok 1 ods. 1 smernice Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 zmluvy [článok zrušený Amsterdamskou zmluvou] (Ú. v. ES L 178, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10), stanovuje:

„Bez toho, aby tým boli dotknuté nasledujúce ustanovenia, musia členské štáty odstrániť obmedzenia pohybu kapitálu platné pre tuzemcov členských štátov. Aby sa zjednodušilo vykonávanie tejto smernice, pohyb kapitálu sa klasifikuje v súlade s nomenklatúrou v prílohe I.“

4

Medzi pohyby kapitálu vymenované v prílohe I smernice 88/361 sa v bode XI tejto prílohy zaražuje pohyb kapitálu osobnej povahy, ktorý predstavuje predovšetkým pôžičky, dary a dedičstvá.

Vnútroštátne právo

5

Článok 1 ods. 1 zákona o dani na osobné motorové vozidlá a motocykle z roku 1992 (Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992, Stb. 1992, č. 709, ďalej len „zákon z roku 1992“) stanovuje, že daž VM sa ukladá za osobné motorové vozidlo.

6

Podľa článku 1 ods. 2 a 5 zákona z roku 1992 je daž VM splatná pri prihlásení vozidla do holandskej evidencie motorových vozidiel. V prípade, keď je v Holandsku nezaevidované osobné motorové vozidlo alebo motocykel poskytnutý fyzickej osobe s trvalým pobytom alebo právnickej osobe so sídlom v tomto členskom štáte, táto daž je v zmysle tohto zákona splatná dňom prvého použitia takéhoto motorového vozidla na holandských cestných komunikáciách.

7

§ 5 ods. 2 zákona z roku 1992 uvádza, že pri nezaevidovaných osobných motorových vozidlách alebo nezaevidovaných motocykloch je platiť daň VM ten, kto má motorové vozidlo skutočne k dispozícii.

8

V zmysle § 9 ods. 1 zákona z roku 1992 je sadzba uvedenej dane pre osobné motorové vozidlo 45,2 % istej katalógovej ceny s výhradou možného krátenia alebo zvyšovania podľa tohto ustanovenia. Táto cena zodpovedá cene odporúčanej výrobcom alebo dovozcom pre obchodníkov so znížením o daň z pridanej hodnoty.

9

V prípade nových motorových vozidiel je ich istá katalógová cena určená ku dňu pridelenia evidenčného čísla vozidla v Holandsku. V prípade jazdených motorových vozidiel je ich istá katalógová cena určená ku dňu prvého použitia motorového vozidla bez ohľadu, či k nemu došlo v Holandsku alebo mimo jeho územia.

10

Vnútroštátna právna úprava vo veci samej, ktorej predmetom je zaplatenie dane VM, stanovuje v prípade prvého použitia na holandských cestných komunikáciách v Holandsku nezaevidovaného osobného motorového vozidla alebo motocyklu, ktorý bol poskytnutý fyzickej osobe s trvalým pobytom alebo právnickej osobe so sídlom v tomto členskom štáte, uplatnenie istej katalógovej ceny, ktorá zodpovedá jazdeným motorovým vozidlám.

11

Pri výbere dane za jazdené motorové vozidlá sa zohľadní dĺžka doterajšieho používania so znížením sumy dane o určitú percentuálnu sadzbu. Do 1. februára 2007 bola táto daň splatná v jednej sume a s konečnou platnosťou bez možnosti vrátenia a to aj v prípade, ak sa dotknuté motorové vozidlo po určitom čase už nepoužívalo na holandských cestných komunikáciách.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

12

Pani van Putten a pán Mook sú holandskí štátni príslušníci. Pani Frank je nemecká štátna príslušníčka. V čase rozhodujúcich skutočností vo veci samej bývali všetci v Holandsku.

13

Počas kontroly úradníci Belastingdienst (daňová správa) konštatovali, že odporcovia vo veci samej používali na holandských cestných komunikáciách osobné motorové vozidlá zaevidované v iných členských štátoch bez zaplatenia dane VM. Následne boli upozornení, že pri následnej kontrole môže byť proti nim vydaný dodatočný platobný výmer na zaplatenie tejto dane.

14

Pri vykonaní nových kontrol u odporcov vo veci samej neboli zistené zmeny skutočností.

15

Na základe tejto skutočnosti bol proti nim vydaný dodatočný platobný výmer vo výške 5955 eur pre pani van Puttenovú, 1859 eur pre pána Mooka a 6709 eur pre pani Frankovú. Belastingdienst zamietol námietky, ktoré boli podané dotknutými osobami. Prišiel totiž k záveru, že odporcovia vo veci samej používali motorové vozidlá v zmysle článku 1 ods. 5 zákona z roku 1992, takže z dôvodu prvého použitia dlhovali daň VM splatnú na základe sadzby a plnej výšky základu dane podľa článku 9 tohto zákona. Navyše, keďže vydanie dodatočných platobných výmerov predchádzalo 1. februáru 2007, bola daň od odporcov vo veci samej vyberaná bez ohľadu na dĺžku použitia daného motorového vozidla.

16

Žaloby, ktoré podali odporcovia vo veci samej, boli zamietnuté ako neodôvodnené, proti čomu títo podali odvolanie na Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (odvolací súd 's-Hertogenbosch). Tento súd prijal tvrdenia odporcov a na základe toho zrušil rozhodnutia Belastingdienstu, ako aj dodatočné platobné výmery. Podľa právneho názoru tohto súdu predstavovali dodatočné platobné výmery neodôvodnenú prekážku výkonu práva slobodne sa pohybovať a zdržiavať na území členských štátov v zmysle článku 18 ES.

17

Staatssecretaris van Financiën podal v každej z týchto vecí proti rozsudku Gerechtshof te 's-Hertogenbosch kasačný opravný prostriedok na vnútroštátnom súde, ktorý podal návrhy na začatie prejudiciálneho konania. V podstate Staatssecretaris van Financiën zastáva názor, že okolnosti nespadajú do rozsahu pôsobnosti článku 18 ES, keďže relevantné aspekty v daných situáciách vo veci samej sa odohrávajú na území jediného členského štátu, a to v Holandsku.

18

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrhy na začatie prejudiciálneho konania, uvádza, že Súdny dvor už mal príležitosť rozhodovať o zlučiteľnosti dane VM s právom Únie, ale v prípadoch týkajúcich sa voľného pohybu zamestnancov, slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb.

19

Naopak spor vo veci samej sa týka fyzických osôb s bydliskom v Holandsku, ktoré v tomto členskom štáte používali na súkromné účely motorové vozidlá zaevidované v inom členskom štáte, ktoré im bezodplatne poskytli fyzické osoby s bydliskom v tomto druhom členskom štáte a s ktorými ich spájali rodinné alebo priateľské väzby.

20

V tejto súvislosti Hoge Raad der Nederlanden rozhodol v týchto troch veciach o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

Vo veci C-578/10:

„Ak sa zohľadní článok [18 ES], ide o situáciu podliehajúcu právu Spoločenstva, keď členský štát zdaní používanie motorového vozidla na cestných komunikáciách na svojom území, v prípade, že toto vozidlo je prihlásené v inom členskom štáte, bolo požičané od obyvateľa tohto iného členského štátu a obyvateľ prvého uvedeného členského štátu ho používa na jazdu na území tohto členského štátu?“

Vo veci C-579/10:

„Ak sa zohľadní článok [18 ES], ide o situáciu podliehajúcu právu Spoločenstva, keď členský štát zdaní používanie motorového vozidla na cestných komunikáciách na svojom území, v prípade, že toto vozidlo je prihlásené v inom členskom štáte, bolo požičané od obyvateľa tohto iného členského štátu a obyvateľ prvého uvedeného členského štátu ho používa na súkromné jazdy medzi týmito dvoma členskými štátmi?“

Vo veci C-580/10:

„Ak sa zohľadní článok [18 ES], ide o situáciu podliehajúcu právu Spoločenstva, keď členský štát zdaní používanie motorového vozidla na cestných komunikáciách na svojom území, v prípade, že toto vozidlo je prihlásené v inom členskom štáte, bolo požičané od obyvateľa tohto iného členského štátu a osoba, ktorá tam býva, ale má štátnu príslušnosť iného členského štátu, ho používa na súkromné účely na území prvého uvedeného členského štátu?“

21

Uznesením predsedu Súdneho dvora z 1. februára 2011 boli veci C-578/10 až 580/10 spojené na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

22

Svojimi otázkami, ktoré treba skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ak sa zohľadní článok 18 ES, ide o situáciu podliehajúcu právu Únie, keď členský štát zdaní používanie motorového vozidla, ktoré je prihlásené v inom členskom štáte a požičané od obyvateľa tohto iného členského štátu, na vnútroštátnych cestných komunikáciách v prípade, keď dané vozidlo používa osoba s bydliskom v prvom štáte buď výlučne na území štátu, kde má bydlisko, alebo na území štátu, kde má bydlisko, a zároveň na území iného členského štátu.

23

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že hoci z formálneho hľadiska vnútroštátny súd svoje otázky obmedzil na výklad článku 18 ES, táto okolnosť nebráni Súdnemu dvoru ukázať vnútroštátnemu súdu všetky aspekty výkladu práva Únie, ktoré môžu byť užitočné pre rozhodnutie v prejednávanej veci, bez ohľadu na to, či ich vnútroštátny súd uviedol v znení svojej otázky, alebo nie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. novembra 2007, ING. AUER, C-251/06, Zb. s. I-9689, bod 38 a citovanú judikatúru).

24

Položené otázky musia byť totiž posúdené s ohľadom na všetky ustanovenia Zmluvy a sekundárneho práva, ktoré môžu byť relevantné vzhľadom na daný problém (pozri rozsudok z 11.

25

Navyše treba uviesť, že podľa vnútroštátneho súdu bola celková suma predmetnej dane požadovaná od odporcov vo veci samej bez ohľadu na skutočnú dĺžku použitia motorového vozidla na holandských cestných komunikáciách a bez možnosti odporcov na uplatnenie práva na oslobodenie alebo vrátenie tejto dane.

26

Položeným otázkam treba preto rozumieť tak, že sa nimi vnútroštátny súd pýta, či sa má právo Únie vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá jeho rezidentom, ktorí si požičali vozidlo zaevidované v inom členskom štáte od rezidenta tohto iného štátu, ukladá pri prvom použití tohto vozidla na vnútroštátnych cestných komunikáciách zaplatenie celej dane bežne splatnej pri zaevidovaní vozidla v prvom členskom štáte bez zohľadnenia dĺžky používania uvedeného vozidla na cestných komunikáciách a bez toho, aby tieto osoby mohli uplatniť právo na oslobodenie od dane alebo vrátenie dane.

O voľnom pohybe kapitálu

27

Pokiaľ ide o ustanovenia práva Únie, ktoré môžu byť uplatniteľné na okolnosti vo veci samej, treba uviesť, že v tomto prípade sa zdanenie nezakladá na skutočnosti, že si obžalovaní vo veci samej uplatňovali svoje právo na slobodu pohybu, ale na skutočnosti, že ako obyvatelia Holandska používali na holandských cestných komunikáciách požičané motorové vozidlo zaevidované v inom členskom štáte.

28

V prípade zapožičania, na ktorom sa dohodli štátni príslušníci rôznych členských štátov, treba v prvom rade skúmať pôsobnosť článku 56 ES. V tejto súvislosti ustálená judikatúra konštatuje, že v prípade, keď sa v Zmluve nenachádza definícia pojmu „pohyb kapitálu“ podľa odseku 1 tohto článku, nomenklatúra, ktorá tvorí prílohu I smernice 88/361, si zachováva indikatívnu hodnotu, napriek tomu, že táto smernica bola prijatá na základe článku 69 a článku 70 ods. 1 Zmluvy EHS (články 67 až 73 Zmluvy EHS boli nahradené článkami 73b až 73g Zmluvy ES, potom články 56 ES až 60 ES), pričom podľa tretieho odseku úvodu tejto prílohy nepredstavuje nomenklatúra, ktorú obsahuje, úplný zoznam vysvetlení pojmu pohybu kapitálu (pozri najmä rozsudky z 27. januára 2009, Persche, C-318/07, Zb. s. I-359, bod 24 a citovanú judikatúru; zo 17. septembra 2009, Glaxo Wellcome, C-182/08, Zb. s. I-8591, bod 39; z 15. októbra 2009, Busley a Cibrian Fernandez, C-35/08, Zb. s. I-9807, bod 17, ako aj z 10. februára 2011, Missionswerk Werner Heukelbach, C-25/10, Zb. s. I-497, bod 15).

29

Súdny dvor už rozhodol, že dedenie a dary, na ktoré sa vzťahuje bod XI prílohy I smernice 88/361 nazvaný „Pohyby kapitálu osobnej povahy“, predstavujú pohyb kapitálu v zmysle článku 56 ES s výnimkou prípadov, keď sú ich podstatné prvky obmedzené na jediný členský štát (pozri rozsudok z 31. marca 2011, Schröder, C-450/09, Zb. s. I-2497, bod 26 a citovanú judikatúru). To isté platí aj pre „pôžičky“ uvedené v rovnakom bode prílohy I danej smernice.

30

V situáciách, ako sú situácie vo veciach samých, je zrejmé, že jednotlivé časti právneho vzťahu, ktorý existuje medzi vlastníkom motorového vozidla a jeho používateľom, sa neodohrávajú na území jediného členského štátu napriek tomu, že sa predmetné vnútroštátne ustanovenia dotýkajú iba obyvateľov Holandska. Obyvateľ tohto členského štátu, ktorý používa motorové vozidlo, musí totiž zaplatiť daň VM aj v prípade bezodplatného zapožičania na krátku dobu, na ktorom sa dohodli obyvatelia daného štátu a obyvatelia iného členského štátu a predmetom ktorého bolo motorové vozidlo zaevidované rovnako v inom členskom štáte.

31

Navyše treba preveriť, či predmetný právny vzťah, t. j. cezhraničné bezodplatné zapožičanie motorového vozidla, v každom z prípadov vo veci samej môže byť definovaný ako pohyb kapitálu v zmysle článku 56 ES a najmä v zmysle pôžičky uvedenej v bode XI prílohy I smernice 88/361.

32

V tejto súvislosti treba najprv uviesť, že „pôžičky“ sú v danom bode uvedené bez spresnenia ich odplatného alebo bezodplatného charakteru, prípadne ich konkrétneho predmetu.

33

Alej, pokiaľ ide o dary, Súdny dvor už mal príležitosť konštatovať, že na účely určenia, či sa na daňové zaobchádzanie členského štátu s určitými transakciami vzťahujú ustanovenia týkajúce sa voňého pohybu kapitálu, nie je opodstatnené rozlišovať medzi transakciami uskutočnenými v peniazoch a transakciami uskutočnenými vo vecných plneniach (pozri rozsudok Persche, už citovaný, bod 26).

34

Napokon zo zaradenia dedičstiev a odkazov do bodu XI prílohy I smernice 88/361 vyplýva, že bezodplatný charakter transakcie sám osebe nezabraňuje, aby bola označená za pohyb kapitálu v zmysle článku 56 ES.

35

Navyše bezodplatné poskytnutie motorového vozidla na účely jeho použitia predstavuje výhodu vo forme konkrétnej ekonomickej hodnoty zodpovedajúcej nákladom pri prenájme motorového vozidla rovnakého druhu a na rovnaké obdobie.

36

Z toho vyplýva, tak ako to v bode 31 návrhov uviedla generálna advokátka, že cezhraničné bezodplatné zapožičanie motorového vozidla predstavuje pohyb kapitálu v zmysle článku 56 ES.

O existencii obmedzenia voňého pohybu kapitálu a jeho prípadnom odôvodnení

37

Na úvod je potrebné poznamenať, že okrem niektorých výnimiek irelevantných v prejednávanych sporoch nebolo zdaňovanie motorových vozidiel na úrovni Európskej únie harmonizované. Členské štáty preto môžu v tejto oblasti voľne vykonávať svoju daňovú suverenitu za predpokladu, že budú rešpektovať právo Únie (pozri rozsudky z 21. marca 2002, Cura Anlagen, C-451/99, Zb. s. I-3193, bod 40; z 15. septembra 2005, Komisia/Dánsko, C-464/02, Zb. s. I-7929,

bod 74; z 15. decembra 2005, Nadin a Nadin-Lux, C-151/04 a C-152/04, Zb. s. I-11203, bod 40, a z 23. februára 2006, Komisia/Fínsko, C-232/03, bod 46, ako aj uznesenia z 27. júna 2006, van de Coevering, C-242/05, Zb. s. I-5843, bod 23; z 22. mája 2008, Ilhan, C-42/08, bod 17, a z 24. októbra 2008, Vandermeir, C-364/08, Zb. s. I-8087, bod 22).

38

V súlade so zákonom z roku 1992 je v prípade osobných motorových vozidiel alebo motocyklov nezaevidovaných v Holandsku a poskytnutých osobe s bydliskom v tomto členskom štáte daň VM splatná prvým dňom použitia na holandských cestných komunikáciách. Daňovníkom tejto dane je osoba, ktorá má skutočne uvedené vozidlo k dispozícii.

39

Keďže podstatným prvkom zapožičania je schopnosť používať požiadanú vec, treba konštatovať, že predmetná vnútroštátna právna úprava vo veci samej zdaňovaním obyvateľov Holandska v prípade prvého použitia motorového vozidla zaevidovaného v inom členskom štáte na holandských cestných komunikáciách vrátane situácie, keď bolo vozidlo bezodplatne požičané obyvateľom iného členského štátu, vedie k zdaňovaniu cezhraničného bezodplatného zapožičania motorových vozidiel.

40

Naopak bezodplatné zapožičanie motorového vozidla nie je zdanené, ak je predmetné motorové vozidlo zaevidované v Holandsku. Takéto, prinajmenšom zdanlivé, rozdielne zaobchádzanie podľa členského štátu, v ktorom bolo zaevidované požičané vozidlo, môže urobiť cezhraničné pohyby kapitálu menej atraktívnymi tým, že holandských obyvateľov odradí od prijatia pôžičky, ktorá im bola ponúknutá obyvateľmi iného členského štátu, vo forme motorového vozidla zaevidovaného v tomto členskom štáte. Obmedzeniami pohybu kapitálu v zmysle tohto ustanovenia sú totiž opatrenia členského štátu, ktoré môžu odradiť jeho obyvateľov od uzatvárania zmlúv o pôžičke alebo od investovania v iných členských štátoch (pozri rozsudok z 26. septembra 2000, Komisia/Belgicko, C-478/98, Zb. s. I-7587, bod 18 a citovanú judikatúru).

41

Takáto vnútroštátna právna úprava preto predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu v zmysle článku 56 ods. 1 ES.

42

Treba však zistiť, či takéto rozdielne zaobchádzanie skutočne existuje, a ak áno, či je zlučiteľné s ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu.

43

Podľa judikatúry Súdneho dvora zásada zákazu diskriminácie, ktorá má svoj základ v článku 12 ES alebo v článkoch 39 ES, 43 ES alebo 56 ES, vyžaduje, aby porovnateľné situácie neboli posudzované rozdielne a aby rozdielne situácie neboli posudzované rovnako (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2011, Komisia/Grécko, C-155/09, Zb. s. I-65, bod 68 a citovanú judikatúru).

44

Preto treba v prvom rade zistiť, či za okolností, akými sú okolnosti v sporoch vo veci samej, je

situácia obyvateľa Holandska, ktorý na holandských cestných komunikáciách používa bezodplatne poskytnuté motorové vozidlo zaevidované v tomto členskom štáte, objektívne porovnateľná so situáciou obyvateľa Holandska, ktorý za rovnakých podmienok používa motorové vozidlo zaevidované v inom členskom štáte. Za predpokladu, že situácia je porovnateľná, treba v druhom rade preskúmať, či je zaobchádzanie rovnaké alebo či je v prípade rozdielného zaobchádzania odôvodnené z naliehavého dôvodu všeobecného záujmu, a nakoniec či predmetné opatrenie dodržiava zásadu proporcionality.

45

Hoci je v tejto súvislosti pravda, že vlastníci motorových vozidiel zaevidovaných v Holandsku už pri prihlásení vozidla do holandskej evidencie motorových vozidiel zaplatili daň VM, v zásade to nie nemožno na skutočnosti, že tieto motorové vozidlá sú určené predovšetkým na trvalé používanie na území daného členského štátu alebo sa v skutočnosti používajú týmto spôsobom.

46

Súdny dvor už konštatoval, že členský štát môže zdaniť registráciu motorového vozidla prihláseného v inom členskom štáte vtedy, ak toto vozidlo má byť prevažne trvalo používané na území prvého členského štátu alebo ak sa skutočne používa týmto spôsobom (pozri najmä rozsudky Cura Anlagen, už citovaný, bod 42; Komisia/Dánsko, už citovaný, body 75 až 78; Nadin a Nadin-Lux, už citovaný, bod 41, a Komisia/Fínsko, už citovaný, bod 47, ako aj uznesenia van de Coevering, už citované, bod 24, a Vandermeir, už citované, bod 32).

47

Ak naopak tieto podmienky nie sú splnené, potom je väzba na určitý členský štát vozidla zaevidovaného v inom členskom štáte slabšia, v dôsledku čoho je potrebné ďalšie odôvodnenie sporného obmedzenia (pozri rozsudky Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 79, a Komisia/Fínsko, už citovaný, bod 48, ako aj uznesenia van de Coevering, už citované, bod 26, a Vandermeir, už citované, bod 33).

48

Z rozhodnutí vnútroštátneho súdu však vyplýva, že odporcovia vo veci samej museli zaplatiť celú sumu dane VM, pričom jej hodnota bola vypočítaná bez ohľadu na skutočnú dĺžku použitia predmetného motorového vozidla a bez možnosti používateľa daného vozidla na uplatnenie práva na oslobodenie alebo vrátenie danej dane. Zo spisov predložených Súdnemu dvoru však nevyplyva, že tieto motorové vozidlá sú určené predovšetkým na trvalé používanie na území Holandska alebo sa v skutočnosti používajú týmto spôsobom.

49

Vnútroštátnemu súdu tak prislúcha posúdiť dĺžku daného zapožičania vo veci samej a povahu skutočného užívania požičaného vozidla (pozri v tomto zmysle uznesenie van de Coevering, už citované, bod 25).

50

Ak sú teda predmetné motorové vozidlá, ktoré nie sú zaevidované v Holandsku, určené predovšetkým na trvalé používanie na území Holandska alebo sa v skutočnosti používa týmto spôsobom, rozdielne zaobchádzanie medzi obyvateľom Holandska, ktorý bezodplatne používa takéto vozidlo, a osobou, ktorá za rovnakých podmienok používa vozidlo zaevidované v tomto členskom štáte, skutočne neexistuje vtedy, keď druhé uvedené motorové vozidlo, ktoré je rovnako

určené predovšetkým na trvalé používanie na území Holandska, už bolo pri prihlásení do evidencie v Holandsku zdanené daňou VM.

51

Za týchto podmienok bude daň VM, ktorá je požadovaná pri prvom použití motorového vozidla nezaevidovaného v Holandsku na holandských cestných komunikáciách, odôvodnená podľa vzoru dane splatnej pri prihlásení vozidla do evidencie v Holandsku v zmysle bodu 46 tohto rozsudku za predpokladu, že táto daň zodpovedá, tak ako sa to zdá v prípade zákona z roku 1992, amortizáciu motorového vozidla v okamihu jeho prvého použitia.

52

Naopak z bodu 47 tohto rozsudku vyplýva, že skutočne existuje rozdiel v zaobchádzaní medzi dvoma kategóriami osôb, ktoré sú uvedené v bode 50 tohto rozsudku, a predmetné zdanenie nie je opodstatnené, ak predmetné motorové vozidlá nie sú určené predovšetkým na trvalé používanie na území Holandska alebo sa v skutočnosti nepoužívajú týmto spôsobom. Za týchto podmienok bude totiž vzťah daných vozidiel k holandskému územiu nedostatočný, aby bolo možné opodstatniť uloženie dane bežne splatnej pri prihlásení vozidla do evidencie v Holandsku.

53

Za predpokladu, že takéto rozdielne zaobchádzanie by mohlo byť v určitom prípade opodstatnené z naliehavého dôvodu všeobecného záujmu, je nevyhnutné, aby daň dodržiavala zásadu proporcionality (pozri v tomto zmysle uznesenie van de Coevering, už citované, bod 27 a citovanú judikatúru).

54

Keďže jednak z rozhodnutí vnútroštátneho súdu nevyplýva, že v spore vo veci samej bolo konštatované, že predmetné vozidlá boli určené predovšetkým na trvalé používanie na území Holandska alebo sa v skutočnosti používajú týmto spôsobom, a jednak ani súd, ktorý podal návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ani holandská vláda neuviedli iný naliehavý dôvod všeobecného záujmu, na základe ktorého by bolo možné odôvodniť predmetné obmedzenie, je nutné uviesť, že článok 56 ES sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá jeho rezidentom, ktorí si požičali vozidlo zaevidované v inom členskom štáte od rezidenta tohto iného štátu, ukladá pri prvom použití tohto vozidla na vnútroštátnych cestných komunikáciách zaplatenie celej dane bežne splatnej pri zaevidovaní vozidla v prvom členskom štáte bez zodpovedenia dňky používania uvedeného vozidla na cestných komunikáciách a bez toho, aby tieto osoby mohli uplatniť právo na oslobodenie od dane alebo vrátenie dane, ak uvedené vozidlo nie je ani určené predovšetkým na trvalé používanie na území prvého členského štátu, ani sa v skutočnosti nepoužíva týmto spôsobom.

55

Vzhľadom na to, že na konania vo veci samej sa vzťahuje článok 56 ES, nie je nevyhnutné vyjadrovať sa k výkladu článku 18 ES.

56

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na položené otázky odpovedať tak, že článok 56 ES sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá jeho rezidentom, ktorí si požičali vozidlo zaevidované v inom členskom štáte od rezidenta tohto iného štátu, ukladá pri prvom použití tohto vozidla na vnútroštátnych cestných komunikáciách zaplatenie celej dane

bežne splatnej pri zaevidovaní vozidla v prvom členskom štáte bez zohľadnenia dŕžky používania uvedeného vozidla na cestných komunikáciách a bez toho, aby tieto osoby mohli uplatniť právo na oslobodenie od dane alebo vrátenie dane, ak uvedené vozidlo nie je ani určené predovšetkým na trvalé používanie na území prvého členského štátu, ani sa v skutočnosti nepoužíva týmto spôsobom.

O trovách

57

Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 56 ES sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá jeho rezidentom, ktorí si požičali vozidlo zaevidované v inom členskom štáte od rezidenta tohto iného štátu, ukladá pri prvom použití tohto vozidla na vnútroštátnych cestných komunikáciách zaplatenie celej dane bežne splatnej pri zaevidovaní vozidla v prvom členskom štáte bez zohľadnenia dŕžky používania uvedeného vozidla na cestných komunikáciách a bez toho, aby tieto osoby mohli uplatniť právo na oslobodenie od dane alebo vrátenie dane, ak uvedené vozidlo nie je ani určené predovšetkým na trvalé používanie na území prvého členského štátu, ani sa v skutočnosti nepoužíva týmto spôsobom.

Podpisy

(*1) Jazyk konania: holandčina.